

bog meget godt, under hvilke Forhold den er fremkommen; vi vide meget godt, at der skal faa overordentligt store Midler til i denne Tid, saa at, feet fra denne Side, kan der ikke være stor Grund til at vente Erstatning fra Statskassen. Seet fra den anden Side, med Hensyn til Maaden, hvorpaa den er udredet, kan der være store Grunde, der tale for, at Erstatningen burde gives.

Fornesbech: Hvad jeg kan have at sige om denne Sag, er i det Væsentlige allerede berørt af forskjellige Talere, og jeg skal derfor navnlig ikke opholde mig ved det Moment, som vi vistnok alle billige, at det Apparat, der er givet i Loven af 16de Marts 1851, er benyttet til at skaffe Heste paa den billigste og hurtigste Maade, men jeg maa tilstaae, at det ikke har været mig muligt at opdage, hvori Berettigelsen egentlig ligger til til lige at benytte dette Apparat, om jeg saa maa sige, som et Underlag for en Krigsstat; thi vel har den høitæredede Indenrigsminister bemærket, at det stod hen, om det skulde være en Krigsstat eller ikke, men jeg maa bede bemærket, at der i Motiverne til det Lovudkast, som nu foreligger os, og hvorved den foreløbige Lov skal stadfæstes, staaer med rene og klare Ord: „Ved hele denne Fordeling har Ministeriet bestræbt sig for under Afbenyttelsen af de bestaaende Indretninger for Udredelsen af Heste til Armeen at dele den nye Udskrivningsbyrde saa ligelig, at den kunde findes antagelig som en endelig Krigsstat“. Jeg maa sige, at dette forekommer mig at være i høi Grad uretfærdigt eller i alt Fald ubilligt; thi naar vi see, hvad der egentlig er Gjensstand for Loven af 16de Marts 1851, da ville vi finde, at den er himmelvidt forskjellig fra det, som her foreligger, idet der i den kun er Spørgsmaal om Underhold og Remontering af Heste, som Staten vel at mærke betaler. Staten har leveret Hestene, og den betaler ikke alene Foderhjælp for dem, men ogsaa en aarlig Remonteringshjælp af 12 Rd. pr. Hest. Dette er altsaa ikke en Byrde, der er værd at tale om, i Særdeleshed da man maa erindre, at Hartkornet lidligere har skullet holde disse Heste, som jo forresten vare Vedkommendes Eiendom; men

den Byrde, her paalægges, andrager hverken mere eller mindre end en extraordinær Skat af omtrent 3 Rd. pr. Td. Hartkorn. Naar man vil benytte Hartkornet som Basis for en saadan Skat, maa der for det Første være tilstrækkelig retsfærdiggjørende Grunde derfor; men selv om saadanne ere tilstede, maa jeg paa det Bestemteste erklære mig imod, at denne Byrde alene lægges paa Hartkornsbrugerne. Det vil imidlertid ikke let kunne oversees, at den hele Udredningsbyrde paa de store Gaarde, der ere bortforpagtede, vil kunne skydes over paa Forpagterne, og Gierne kunne saaledes frigjøre sig for at betale en eneste Skilling dertil. Der er af flere ærrede Talere hentydet paa, at man tillige burde have benyttet en Skat paa Formue og Keilighed til at dække denne Udgift for Kommunen. Ja, den Tanke har ogsaa staaet for mig, at dette var billigere og rimeligere, men jeg troer ikke, at det har kunnet lade sig gjøre. Ved at see efter i Loven af 1851, der i det Hele er bleven benyttet, ville de Herrer nemlig finde, at Lægderne ikke falde sammen med Sognene, og som Følge deraf vil man ikke gennem Formue og Keilighed kunne tilveiebringe en saadan Deling i det Enkelte af disse Omkostninger, der maatte ansees at være rigtig og rimelig. Jeg maa altsaa sige, at jeg ikke for mit Vedkommende erkjender Rigtigheden af de givne Bestemmelser, og skal jeg anvise nogen anden Maade, hvorpaa denne Udgift kunde staffles tilveie, vil jeg sige, at det Simpleste forekommer mig at være af Kongerigets Finanser at godtgjøre Udskrivningslægderne, hvad Hestene have kostet, hvilket jo er muligt at opløse, og hvis der senere skulde blive Spørgsmaal om at refundere Finanserne dette, da at gjøre det ved Hjælp af en Krigsstat. Den ærrede Minister har tilligemed flere andre ærrede Talere dvælet ved, at Maximum for Taxationen er ansat til 150 Rd.; men jeg maa tilstaae, at det ikke har været muligt for mig at finde nogen Mening deri. Jeg troer, at denne Sum netop er kommen ind ved at benytte Loven af 16de Marts 1851 som et Forbillede; men man har overseet, at der efter den kan blive Spørgsmaal om, at Krigsbestyrelsen kan komme til at erstatte vedkommende Udskrivningslægde de Heste,